

но, не тръбва да минавате покрай гостилиницитѣ. У васъ пъкъ тъкмо тогава ще се яви желание да обиколите гостилиниците, дано видите нѣкой приятель, да ви покани на обѣдъ. — Този денъ останете дома си и разсѫждайте философски: Толкова години вече, какъ ямъ и пия. Какво съмъ придобилъ отъ това? Не мога ли поне единъ денъ да не ямъ и да постя? Така тръбва да разсѫждава окултниятъ ученикъ. Да пости единъ денъ, това не значи, че той тръбва да се изтезава отъ гладъ. Че нѣкой щѣлъ да гладува единъ денъ! — това е случайностъ, това е временна проява въ живота, която тръбва да се приеме въ положителенъ смисълъ.

Както виждате, методитѣ на природата коренно се различаватъ отъ човѣшките. Всички нѣща въ природата не сѫ систематизирани, както хората разбираятъ. На пръвъ погледъ, като че всичко въ природата е разхвърляно. Като се качвате по планинските върхове, виждате долини, гори, полета, въ които всичко е въ голѣмъ безпорядъкъ: тукъ виждате голѣми дървета и веднага до тѣхъ по-малки; тамъ виждате голѣми и малки цвѣти разбръкани; другаде виждате голѣми и малки камъни едни до други или разхвърляни. Гледате и се чудите на този безпорядъкъ. Ако човѣкъ би нареджалъ градина, въ първите редици ще постави малките цвѣти, после по-голѣмите и така ще ги нареди последователно. Ако нареджа камъните, първо ще тури по-малките, после